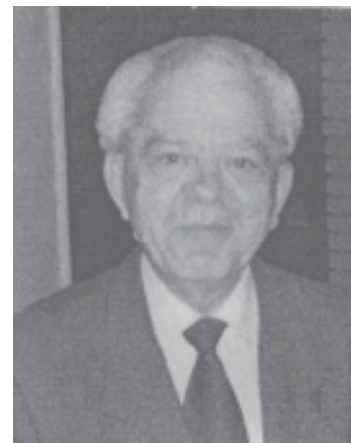

Prof. dr. doc. ing. ION TEOREANU

În această toamnă, Universitatea Politehnică din București, Facultatea de Chimie Aplicată și Știința Materialelor, Departamentul de Știința și Ingineria Materialelor Oxidice și Nanomateriale a suferit o mare pierdere, prin trecerea în neființă, la 10 octombrie 2013, a Profesorului ION TEOREANU, un mare dascăl formator de specialiști și creator de școală superioară.

Profesorul Ion Teoreanu – inginer chimist, a absolvit Institutul Politehnic București, Facultatea de Chimie Industrială – Secția Tehnologia Materialelor de Construcție, obținând titlul de inginer, în urma susținerii examenului de stat, în anul 1953. A urmat apoi pregătirea doctorală, susținând public teza de doctorat intitulată “Contribuții la studiul procesului de fluidizare”, acordându-i-se, în anul 1962, titlul de candidat în științe tehnice (doctor inginer), iar în anul 1971, profesorului Ion Teoreanu i-a fost conferit titlul de Doctor Docent în Științe.

După ce timp de 6 ani a activat în cadrul Catedrei de Procese și Operații, începând cu anul 1959, până în anul 2000, când a fost pensionat, Profesorul Teoreanu a activat continuu, în cadrul Catedrei Tehnologia Silicaților și Compușilor Oxidici, astăzi Departamentul de Știința și Ingineria Materialelor Oxidice și Nanomateriale. Nu a încetat să fie activ nici după pensionare, în calitatea de Profesor consultant.

Pasionat de meseria de dascăl, Profesorul Teoreanu a desfășurat o activitate didactică susținută și continuă, chiar și în perioadele îndelungate, când, diferite funcții de conducere pe care le-a avut în afara școlii, l-au solicitat în alte activități. A predat cu regularitate cursuri la discipline din domeniul Chimiei și Tehnologiei Lianților și Betoanelor, pe care tot în mod regulat, le fixa în ultima zi a săptămânii, dimineața, la prima oră – 7³⁰(8⁰⁰), pentru a fi sigur că le poate ține. Deși o zi și o oră mai puțin convenabile pentru studenți, aceștia erau prezenți în număr mare la cursurile foarte frumoase, atractive, pe care Profesorul Ion Teoreanu le-a ținut. Erau cursuri de o mare claritate, cu o structură bine definită, o succesiune logică a ideilor, pe care Profesorul le expunea cursiv, cu o dicție clară, urmărind percepția ideilor de către studenți, a căror atenție era captată în mod foarte natural. Ulterior, a predat cu același profesionalism, studenților de la învățământul de licență, cursuri de Cuptoare și Uscătoare în Industria Silicaților, Chimia Fizică a Stării Solide – Silicați, Nonstoechiometria Materialelor Oxidice, precum și o serie de cursuri la forma de învățământ de Master.

Preocupat continuu de asigurarea materialului didactic, necesar pregătirii studenților, Profesorul Teoreanu a elaborat, printr-o muncă asiduă, un număr mare de cursuri, tratate, monografii (în total, 16), de mare ținută.

Din anul 1966, Profesorul Ion Teoreanu a primit dreptul de a conduce lucrări de doctorat, coordonând cu multă competență și pasiune, un număr de 37 doctoranzi, care, după susținerea tezelor au primit titlul științific de doctor-inginer.

Cea de-a doua componentă a activității desfășurate de Profesorul Teoreanu, activitatea de cercetare științifică s-a caracterizat prin aceeași înaltă competență, perseverență și dăruire. În cercetarea științifică, a abordat atât probleme fundamentale, legate de procesele din domeniul chimiei lianților, al materialelor refractare, precum și probleme cu caracter aplicativ, îndeosebi în domeniul tehnologiei lianților și betoanelor, inclusiv în cadrul a numeroase contracte de colaborare cu institute de cercetare sau unități productive.

Concretizarea rezultatelor cercetărilor științifice întreprinse de Profesorul Teoreanu este reprezentată de cele peste 420 lucrări științifice, publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate (acestea din urmă, în număr de 145). Unele din rezultatele cercetărilor științifice au constituit obiectul a 19 brevete de invenție.

Profesorul Teoreanu a fost o prezență științifică bine apreciată, prin lucrările prezentate la diferite manifestări științifice internaționale – conferințe ale Societății Europene de Ceramică, congrese de Chimia Cimentului – ediții de la Paris, Moscova, Rio de Janeiro, New Delhi etc.

Pe lângă activitatea de cercetare propriu zisă, Profesorul Teoreanu a desfășurat și o activitate legată de organizarea și coordonarea acesteia, de organizare a diseminării rezultatelor obținute. A fost președinte al secțiunii de Materiale de Construcție a CNST, de la înființare (1970) și până în 1980, când a devenit președinte. A inițiat, în 1972 și apoi a organizat, în calitate de președinte sau co-președinte, șapte ediții ale Conferinței Naționale de Chimia și Ingineria Materialelor Oxidice (CONSILOX), cu o periodicitate de 4 ani, iar la următoarele, a fost președinte de onoare. Periodicitatea regulată cu care această conferință s-a ținut (până la cea de-a 10-a ediție), i se datorează în mare măsură, Profesorului Teoreanu.

Personalitate de o înaltă probitate profesională, cu o mare capacitate organizatorică și de cuprindere, Profesorul Teoreanu a înființat Revista Română de Materiale (în 1971) și a susținut energic și cu înaltă competență, în calitate de redactor șef, apariția sa continuă, timp de aproape 42 ani, creșterea prestigiului ei în cadrul publicațiilor de specialitate, ceea ce i-a adus recunoașterea internațională.

Ca președinte al Societății Române de Ceramică (CEROM), a inițiat și a participat la organizarea simpozionului național "Pulberi Ceramice", precum și a altor manifestări științifice, inițiate de CEROM.

Ca membru al Consiliului Societății Europene de Ceramică, a făcut parte din comitetul științific de avizare al edițiilor III-VIII ale conferinței EcerS.

A fost referent științific la Revue Roumaine de Chimie, Roumanian Chemical Quarterly Review, Journal of Thermal Analysis and Calorimetry, Romanian Journal of Materials, Buletinul Științific al UPB, Revista de Chimie - în cazul acesteia, făcând parte din Colegiul editorial.

Ca o consecință a activității profesionale de înaltă consistență și ținută, Profesorul Teoreanu a fost membru al Academiei de științe tehnice din România, Secția Inginerie Chimică – membru corespondent, din 2002 și membru titular, din anul 2004. A făcut parte din biroul secției de Inginerie Chimică a ASTR, în care calitate de vicepreședinte, s-a preocupat de o bună activitate a secției, inclusiv prin promovarea de noi membri.

Capacitatea deosebită de cuprindere și organizatorică, au fost valorificate de Profesorul Teoreanu prin activitățile de mare răspundere pe care le-a desfășurat în diferite etape:

- în domeniul învățământului - prodecan (1960-1962) și decan (1978, ianuarie-octombrie) – Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (IPB); șef catedră (1972-1977) – Catedra de Tehnologia Silicaților și Compușilor Oxidici – Facultatea de Chimie Industrială, IPB; ministrul Educației și Învățământului, aprilie 1982 – decembrie 1989;

- în domeniul științific - vicepreședinte Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie – CNST (aprilie 1980 – aprilie 1982);

- în domeniul industrial - ministru adjunct – Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcție (octombrie 1978 – aprilie 1980).

Pentru întreaga activitate depusă, Profesorul Ion Teoreanu a fost decorat, în anul 1964 cu Ordinul Muncii cls. a III-a, iar în anul 1981, a primit pentru activitatea desfășurată în domeniul cercetării, distincția Ordinul Meritul Științific cls. a II-a. Senatul UPB i-a acordat, în anul 1998, Gradația de Merit, în anul 2002 – Diploma de Excelență și în anul 2004 – Premiul OPERA OMNIA – pentru întreaga activitate didactică și științifică.

Academia Română, cel mai înalt for științific al țării, a apreciat întreaga activitate desfășurată de Profesorul Teoreanu, prin acordarea, în anul 2001, a prestigiosului premiu Nicolae Teclu.

Pentru pregătirea tinerilor vietnamezi, care au efectuat studiile universitare și de doctorat (unii) în domeniul lianților, profesorul Ion Teoreanu a fost distins cu Diploma și Medalia acordată de Ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție (anul 2000) și de Uniunea Asociațiilor de Prietenie a Vietnamului cu alte țări (2002). O serie de recunoașteri și distincții i-au fost, de asemenea, acordate din partea unor instituții biografice, în particular IBC – UK, Cambridge și ABI – SUA, Raleigh.

Cu respect și considerație pentru tot ceea ce a însemnat Profesorul Ion Teoreanu pentru școala superioară tehnică, de chimie din România.....adâncă recunoștință și un pios omagiu.

Prof.dr.ing. Maria Georgescu